

2007-04-16

UTREDNING AV BANVÄRDERINGS- OCH HANDICAPSYSTEMETS TILLÄMPNING OCH EFFEKTER

Svenska Golfförbundet

INNEHÅLL

1.	Inledning	s.3
2.	Direktiv	s.3
3.	Gruppens sammansättning och arbetsformer	s.3
4.	Utredningens sammanfattande slutsatser	s.4
5.	Bakgrund till utredningen	s.5
6.	Historik	s.6-7
6.1	<i>SSS=Standard Scratch Score</i>	
6.2	<i>USGA:s banvärderingssystem</i>	
6.3	<i>Internationellt handicapsystem, ECA</i>	
7.	Ansvarsfördelning mellan spelare, klubbar, distrikt och SGF:s regelkommitté	s.8
7.1	<i>Handicapansvar</i>	
7.2	<i>Banvärderingsansvar</i>	
8.	Banvärdering i distrikten	s.9-11
8.1	<i>Banvärderingsenkät till distrikten</i>	
8.2	<i>SGF:s kalibreringsseminarium för banvärderingsansvariga</i>	
8.3	<i>Jämförande Course Rating-analys per distrikt</i>	
9.	Internationella jämförelser av banvärden	s.12
10.	Handicaparbetet på klubbar och distrikt	s.13-14
10.1	<i>Enkät till landets samtliga golfklubbar</i>	
10.2	<i>Enkät till golfdistriktsförbunden</i>	
11.	Fördelning av handicap i Sverige	s.15
12.	Nyheter i EGA:s Handicap System 2007-2010	s.16-17
12.1	<i>9-hålsronder för handicapgrupp 3-5</i>	
12.2	<i>Buffertzoner för 9-hålsronder</i>	
12.3	<i>Begränsning av sällskapsronder</i>	
12.4	<i>10% -regeln</i>	
12.5	<i>CSA=Competition Stableford Adjustment</i>	
12.6	<i>Färre ronder än 4 ronder</i>	
13.	Kommentar till Skånes motion	s.18
14.	Problembeskrivning och förslag till åtgärder	s.19-23
14.1	<i>Banvärderingssystemet</i>	
14.2	<i>Handicapsystemets tillämpningar</i>	

1. INLEDNING

Till FM 2006 inkom en motion från Skånes Golf förbund som föreslog att "Förbundsstyrelsen (FS) ska vidta åtgärder som gör att nuvarande banvärderings- och handicapsystem tillämpas på ett bättre sätt än idag, inom ramen för dagens system". Motionen bifölls och FS tillsatte en grupp med uppgift att utreda och rapportera till FS före förbundsmötet 2007.

2. DIREKTIV

FS lämnade följande direktiv till utredningen:

- "En beskrivning av basfakta och historik kring USGA:s banvärderingssystem samt EGA:s handicapsystem
- Internationella jämförelser
- En beskrivning av utbildning, genomförande och arbetsformer inom distrikten
- En beskrivning av effekter av handicapsystemets tillämpning på klubb- och individnivå
- Konsekvensbeskrivning av skillnaden mellan SSS-systemet och slopesystemet
- Förslag inför handicapsystemets revidering 2008
- Förslag på nödvändiga omvärderingar
- Förslag på åtgärder avseende
 - o tillämpningen av slope- och handicapsystemet,
 - o arbetsformer,
 - o utbildning samt
 - o informationsspridning och kommunikation

Utredningen ska avrapporteras till FS, i god tid före förbundsmötet 2007."

3. GRUPPENS SAMMANSÄTTNING OCH ARBETSFORMER

Förbundsstyrelsen utsåg följande personer för uppdraget:

Birgitta Ljung, FS-ledamot samt ordförande i gruppen
Björn Gustafsson, Östergötlands GDF, bankommittéordförande samt Landeryds GK, klubbchef
Jörgen Kjellgren, GIT, hepkravställare samt Båstad GK, klubbchef
Svein Kockberg, Stockholms GDF, banvärderingsansvarig
Anders Sjögren, Upplands GDF, ordförande
Ove Ellemark, SGF, GIT-supporten
Claes Grönberg, SGT, VD
Thorsten Hellmark, SGF, Tävlings/Evenemang
Göran Hermes, SGF, Tävlings/Evenemang samt sekreterare i gruppen

Gruppen har träffats ett flertal gånger. Två enkäter har skickats till golfdistriktsförbunden samt en enkät till samtliga Sveriges golfklubbar. Utöver det har handicapstatistik samlats in med hjälp av det klubbadministrativa GIT-systemet samt banvärderingsstatistik med hjälp av banvärderingssystemet Easyrating.net. Internationell banvärderingstatistik har samlats in med hjälp av internationella kontakter.

4. UTREDNINGENS SAMMANFATTANDE SLUTSATSER

Utredningen vill inledningsvis konstatera att förutsättningen för ett gemensamt handicapsystem är ett gemensamt banvärderingssystem. Europa och därmed Sverige har valt det amerikanska banvärderingssystemet. (USGA=United States Golf Association) Sverige har också valt att ansluta sig till EGA:s handicap system. Idag har samtliga länder anslutna till EGA (European Golf Association) valt att ansluta sig till båda systemen förutom de brittiska öarna. Om Sverige skulle frångå dessa system skulle det få omfattande konsekvenser. Det har inte legat i denna utrednings mandat att föreslå några sådana omfattande förändringar. Utredningen anser dock att Sverige skall behålla nuvarande system med de förbättringar i tillämpningen som föreslås.

Utredningen konstaterar också att vi har en väl dokumenterad ansvarsfördelning mellan den enskilda spelaren, klubbar, distrikt och SGF:s regelkommitté när det gäller handicap och banvärdering som om det tillämpades på rätt sätt skulle undvika flertalet av de problem som idag förknippas med systemet.

Utredningen har identifierat ett tjugotal problemområden som upplevs vid dagens banvärderings- och handicapsystem där utredningen föreslår åtgärder som berör såväl banvärderare, klubbar, distrikt som den enskilde spelaren. Problemområdena och förslag till åtgärder redovisas under avsnitt 14. Förslagen innebär i huvudsak en striktare tillämpning av och mer information om de regler och rekommendationer som finns idag.

Utredningen har genomfört tre enkäter för insamling av faktaunderlag. Två har riktats till distrikten angående distriktens arbete med banvärdering och distriktens arbete med handicapfrågorna. En enkät har skickats till klubbarna angående tillämpningen av handicapsystemet. Den identifiering som utredningen gjort av problemområden bygger till en del på dessa enkäter.

Utredningen har också tagit fram handicapstatistik som visade att närmare 70 procent av alla svenska golfare med officiellt handicap återfinns i handicapgrupp 5. Flertalet av dessa har exakt handicap 36,0.

När det gäller uppfattningen att Sveriges golfbanor generellt har höga slopevärden har utredningen tagit fram en sammanställning av Sveriges samtliga banor i en särskild Course Rating-analys. Statistiken visar att det är relativt stora skillnader mellan distrikten. Det kan ha naturliga förklaringar i att vissa distrikt har relativt andra svårare banor. Skillnaderna bör dock analyseras i detalj av distriktens banvärderingsansvariga bl.a. på kommande kalibreringsseminrier för att identifiera om det finns systematiska skillnader som beror på olikheter i bedömningar mellan distrikten.

5. BAKGRUND TILL UTREDNINGEN

Ett ”banvärde” är en del av alla handicapsystem och en förutsättning för att spelarens egen handicap ska kunna ”flyttas mellan olika banor”.

1996 infördes ett nytt banvärderingssystem på svenska golfbanor. Standard Scratch Score (SSS) byttes ut mot ett modernare system från United States Golf Association (USGA). Största skillnaderna mellan systemen är att USGA:s system är mer detaljerat och att man värderar svårigheter på banan för fyra spelarkategorier, scratchspelaren och medelgolffaren (handicap 20), både för herrar och damer. Det nya systemet ger möjlighet till ett rättvisare spel mellan spelare oavsett spelstandard, val av tee och hemmabana. Tidigare vann oftast spelaren som spelat de flesta handicapronder på den svåraste banan. Den spelaren hade haft svårast att göra bra resultat och därmed fått högre handicap.

Det ligger sannolikt i människans natur att vara skeptisk till förändringar och ganska snabbt kritiserades systemet ur två (helt skilda) synvinklar. Dels var det de som ansåg att systemet var onödigt krångligt, svårt att förstå samt dyrbart att införa och underhålla. Dels var det de som ansåg att det inte var tillräckligt bra eftersom det inte tog hänsyn till sådana för dagen tillfälliga saker som väderlek, rull, greensnabbhet och ruffhöjd.

Till FM 2006 lade Skånes Golf förbund en motion där man ville att ”FS ska vidta åtgärder som gör att nuvarande system tillämpas på ett bättre sätt än idag, inom ramen för dagens system”.

6. HISTORIK

6.1 SSS=Standard Scratch Score

Innan det amerikanska banvärderingssystemet infördes i Sverige 1996 tillämpades det s.k. SSS-systemet. Enligt definitionen är SSS det antal slag som en scratchspelare förväntas behöva på en rond under normala förhållanden. Bedömningen skedde i två steg. Först mätte man på hur långt hålet var och korrigerade sedan för nivåskillnader. Hålets längd korrigerades även vid doglegs. Hålets effektiva längd mättes från tees normala placering till greenens mitt. Därefter tog man hänsyn till övriga svårighetsfaktorer (hinder, fairwaybredd, greenstorlek m.m.) och adderade dessa till hålets längd. Svårigheterna bedömdes efter två skilda kriterier, hinder nära spellinjen och greenområdets utseende. Den till ett heltal avrundades summan av alla hålens SSS utgjorde tillsammans banans SSS. Var värdet 0,45 eller lägre avrundades det nedåt, medan det avrundades uppåt då värdet var 0,55 eller högre. Var värdet 0,50 var det upp till klubben att bestämma.

Anmärkningsvärt är att alla mätningar och bedömningar gjordes enbart för herrar. För damer gällde att röd tee skulle vara 12-15 % kortare och få samma SSS som herrar från gul tee. Oftast fick damer från blå tee samma SSS, som herrar från vit tee utan närmare hänsyn till längdskillnad.

6.2 USGA:s banvärderingssystem

En amerikansk sjöofficer vid namn Dean Knuth gjorde på 80-talet en matematisk-statistisk analys av hur drygt 100 variabler påverkade en golfbanas svårighet. Han fann att flera av faktorerna var sinsemellan beroende (interdependenta) och att andra saknade statistisk signifikans. När man "sållat bort" ointressanta faktorer återstod tio svårighetsfaktorer och fyra längdfaktorer. Han beslöt att göra värderingar för olika typer av spelare och fann empiriskt och med linjär regression att en rät linje kunde tillnärmat beskriva förväntat antal slag som funktion av spelarens handicap. På olika banor fick linjen olika lutning =slope på engelska. I SSS-systemet var lutningen alltid samma - en spelare med handicap 19,5 – 20,4 fick oavsett bana alltid 20 slag mer än scratchspelaren.

För damer görs separata värderingar enligt USGA och avståndet från röd tee får mindre betydelse eftersom en särskild värdering görs för damer från röd tee. Fler faktorer värderas vilket bör ge en större noggrannhet. En annan viktig skillnad mot SSS är också att i USGA:s banvärderingssystem värderas banans svårighet både för scratchspelaren och för bogeyspelaren och görs enligt handboken vilket eliminerar subjektiva bedömningar och ökar noggrannheten.

I Sverige genomfördes en försöksverksamhet år 1993 där fem klubbar deltog. Klubbarna som deltog var Halmstad, Barsebäck, Österåker, Uppsala samt Båstad. Gemensamt för dem alla fyra var att de hade två banor med olika svårighetsgrad. Båda banorna banvärderades efter USGA:s banvärderingssystem. Efter ett år gjordes en utvärdering av försöket. Utvärderingen visade att medlemmarna vid de fyra klubbarna hade uppfattat den nya banvärderingen mycket positivt eftersom den på ett mer korrekt sätt speglade banornas svårigheter än det gamla SSS-systemet hade gjort.

Därefter utbildades det minst ett banvärderingslag i varje distrikt och fr o m 1996 var samtliga banor i Sverige värderade och det nya banvärderingssystemet togs i bruk fullt ut. Sverige var därmed en av de första länderna i Europa som därmed införde USGA:s banvärderingssystem. Därefter har samtliga länder inom EGA följt efter successivt förutom länderna på de brittiska öarna. Där har dock damernas golfförbund LGU beslutat att tillämpa systemet fullt ut och håller nu på att värdera banorna från damtee.

6.3 Internationellt handicapsystem, EGA

Vid den internationella golfkonferensen i St. Andrews 1989 föreslogs att man skulle utreda förutsättningarna för ett gemensamt handicapsystem giltigt över hela världen. Förslaget motogs positivt och det tillsattes en kommitté med svensk representation. Omgående konstaterades att förutsättningen för ett gemensamt handicapsystem är ett gemensamt banvärderingssystem och efter en noggrann utredning föll valet på det amerikanska. Något förslag till gemensamt handicapsystem kunde kommittén aldrig enas om.

European Golf Association tillsatte en ny kommitté för att försöka enas inom Europa. Den nya kommittén lämnade inför 2000 ett förslag som i mycket byggde på det handicapsystem som SGF tillämpade. Flertalet länder anslöt sig omgående och för närvarande saknas ”bara” de brittiska öarna. En av grundpelarna i EGA Handicap System är att alla banor är värderade enligt USGA:s banvärderingssystem. EGA:s Handicap System tillämpas nu av samtliga länder inom EGA förutom länderna på de brittiska öarna som tillämpar ett liknande system som kallas CONGU-systemet. EGA:s handicapsystem kom ut i en något förändrad version inför säsongen 2007 med några förändringar som Sverige kan välja att införa inför säsongen 2008. Förslagen till förändringar kommenteras nedan i utredningen under avsnitt 12.

7. ANSVARSFÖRDELNING MELLAN SPELARE, KLUBBAR, DISTRIKT OCH SGF

7.1 Handicapansvar

Grunden i handicapsystemet är att den enskilde spelaren har ett långtgående ansvar för att spelarens handicap är korrekt. Utöver det har klubbarna, distrikten och SGF:s regelkommitté olika ansvar för att regelverket tillämpas korrekt vilket framgår nedan.

Klubben är skyldig att handlägga sina medlemmars handicapsättning enligt EGA:s handicapsystem och i enlighet med direktiv från GDF:s och SGF:s regelkommitté. Klubb som inte fullgör sina skyldigheter kan av SGF fråntas sina rättigheter att handicapsätta sina medlemmar eller endast få fungera som handicapansvarig på särskilda villkor angivna av SGF. Klubben skall utse en handicapkommitté alternativt handicapansvarig för att fullgöra följande skyldigheter:

- att varje medlems EGA exakta handicap registreras och finns tillgänglig.
- att tillse att alla handicapgrundande scorer registreras snarast och att exakt handicap har beräknats på korrekt sätt på basen av inlämnade scorer i kronologisk ordning.
- att när en spelare byter hemmaklubb, vid behov informera den nya klubben om spelarens exakta handicap.
- att justera en spelares exakta handicap med av seende på allmän spelstandard samt informera spelare om förfarandet.
- att vid säsongens slut genomföra en årlig revision av samtliga medlemmars exakta handicap.

Distrikten skall handlägga de skyldigheter som delegerats av SGF. Distriktsförbunden har rättighet att vid varje enskilt tillfälle få information rörande handicapfrågor och enskilda spelares handicap. Distriktsförbunden skall utse en handicapkommitté som rådgivningsorgan gällande handicapfrågor inom distriktet.

SGF:s regelkommitté ska handlägga de frågor som klubbar eller distrikt ställer till kommittén. Utöver det har kommittén ansvaret för att översätta EGA:s handicapsystem till svenska och göra lämpliga anpassningar.

7.2 Banvärderingsansvar

Varje klubb eller banägare har ett ansvar för att banan sköts på ett sätt som överensstämmer med den skötselplan som banvärderingen grundar sig på. Görs det genomgripande förändringar i skötsel eller banans struktur ska distriktets banvärderingsansvarige kontaktas.

Varje distrikt har ett ansvar för att de klubbar och banor som tillhör distriktet har banvärderingar som är aktuella och är gjorda efter regelverket. Distriktet har också ett ansvar för att banvärderarna i distriktet har den kompetens som krävs för att göra en banvärdering på ett korrekt sätt.

SGF:s Regelkommitté har ansvaret för att den databasen som innehåller Sveriges samtliga banor är aktuell och uppdaterad. Kommittén har också ett ansvar för en årlig nybörjarutbildning samt att ett kalibreringsseminarium för mer erfarna banvärderare genomförs.

8. BANVÄRDERING I DISTRIKTEN

8.1 Banvärderingsenkät till distrikten

För att få en uppfattning om utbildning, resurser, finansiering samt nuläge och planering kring banvärderingsfrågan har utredningen genomfört en enkät till golfdistriktsförbunden under hösten 2006. Samtliga distrikt har besvarat enkäten.

Nedan redovisas enkätfrågorna samt en sammanfattning av svaren från distrikten.

Hur sker utbildningen av banvärderare i distriktet?

Samtliga distrikt svarar att de använder sig av SGF:s utbildning av banvärderare. Nästan alla deltar också regelbundet i de årliga kalibreringsseminarierna. Därutöver har många distrikt inför säsongstart interna samlingar och utbildningar. Genomgående tycks även vara att nya banvärderare inledningsvis får jobba ihop med mer erfarna för att "lära sig jobbet". Mellan några distrikt samarbetar man då man har få banor och därför svårt att upprätthålla kompetensen.

Hur många utbildade banvärderare finns i ditt distrikt?

Totalt fanns hösten 2006 136 utbildade banvärderare i de 21 golfdistrikten vilket innebär i snitt 6,5 värderare per distrikt. Stockholm har flest med 13 och Blekinge endast en beroende på ett samarbete med Småland. Tidigare hade man fyra. Även Värmland har endast en banvärderare då man bildat en ny grupp 2006. Antalet banvärderare per distrikt varierar naturligt efter antalet banor inom distriktet.

Hur ersätts banvärderarna för genomförd värdering?

Ersättningen till banvärderarna varierar kraftigt. Den vanligaste ersättningen är bil- och matersättning. Andra ersättningsformer är distriktens introduktionskort och greenfeecheckar från resp. klubb. Av 21 distrikt lämnar 15 milersättning, åtta betalar också matersättning för värderingsdagen. På sex distrikt ersätts värderarna med fri mat från den klubb som värderas. I tre distrikt ersätts värderarna med greenfeecheckar från klubben. Sex distrikt ger banvärderarna introduktionskort som gäller inom distriktet. Endast två distrikt ger inte ut någon ersättning alls. Kombinationer sker med alla ersättningsformer. Den generösaste ersättningen inom ett distrikt är milersättning, introduktionskort och greenfeecheckar från värderad klubb.

Tar distrikten ut någon avgift från klubbarna och i så fall hur mycket?

Av de 21 distrikten tar 14 inte ut någon avgift för banvärderingen. Oftast får dock klubbarna då ansvara för mätningen av banan. För de sju distrikt som tar ut en avgift varierar den mellan 1 000 till 10 000 SEK för värdering av en 18-hålsbana. Örebrodistriktet tar ut lägst med 1000 SEK och Stockholmsdistriktet högst med 10 000 SEK för 18 hål (som då också inkluderar en professionell mätning av banan). Ofta tar distriktet med avgift ut en lägre avgift vid omvärdering.

När värderades respektive bana inom distriktet senast?

Här har de flesta distrikten svarat på frågan genom inskickande av distriktens värderingsplanering där senast värdering av resp. distrikts banor anges. En genomgång visar att de flesta distrikt har en bra kontroll på när respektive bana värderats och när behov av ny värdering erfordras. De äldsta värderingstidpunkterna som hittats är från 1996, 1997 och 1998. För den övervägande delen av banorna ligger den senast värderingstidpunkten under 2000-talet.

Hur många banvärderingar planeras för det kommande året (2007)?

Totalt planerar distriktet värdering av 96 banor 2007 dvs. en dryg femtedel av Sveriges golfbanor. För Värmland finns inga uppgifter då man bildat en ny slopegrupp inför 2007 som ännu inte planerat sitt arbete. Som mest planeras 13 värderingar i Stockholm och Skåne och som minst en värdering i Blekinge och Ångermanland.

Övriga kommentarer

Här återges exempel på ett antal fria kommentarer kring slopesystemet. 15 distrikt har lämnat kommentarer.

- ”För att hcp-systemet skall fungera måste det finnas någon form av banvärdering och slope-systemet är det bästa.
- Slopa slopen. Är det verkligen värt allt arbete och nedlagda kostnader för värdering?
- Problem med vissa klubbar att få fram material och uppgifter inför värderingen. Hur ska vi agera?
- Vi är ett litet distrikt och därför känns det som att börja om på nytt varje gång vi ska värdera.
- Vi är ett litet distrikt varför värderingarna inte är så frekventa. Svårt att ha uppdaterade värderare. Stort ansvar faller på distriktets ”slopeansvarige”.
- Fungerar bra. Enda problemet som finns är bedömningen av träd och skog där anvisningarna inte ger tillräcklig vägledning.
- Slopesystemet är fortfarande öppet för subjektiva bedömningar från värderingslagen men inte i den utsträckning som det gamla SSS medgav. Kanske skulle ”kaptenen” i laget bytas ut mot en centralt anställd som har detta som yrke och att distriktslaget hjälper till.
- Saknar enhetliga riktlinjer för distrikt och klubbar när det gäller ersättning till värderarna och avgiften för klubbarna.
- Sedan införandet har bankonsulenten tidigare bistått samtliga klubbar med mätning av banan och insamling av alla banmått som skall utgöra underlag för själva banvärderingen. Uppgifterna har sedan kunnat överlämnas i digital form i PenRate. Barnvärderingen har sedan kunnat ske direkt i datorn vilket underlättat och effektiviserat arbetet.
- Ligger ett stort värde i att alla banmått samlats in på ett enhetligt sätt och enligt slopesystemets normer.
- Vi använder oss av samma mätare vid samtliga värderingar. Han fakturerar distriktet för sitt arbete, ca 3 000 SEK per 18 hål.”

8.2 SGF:s kalibreringsseminarium för banvärderingsansvariga

Varje år på våren arrangerar SGF ett s.k. kalibreringsseminarium i syfte att uppdatera och erbjuda erfarenhetsutbyte mellan distriktens banvärderingsansvariga i första hand. Nedan framgår antalet gånger varje distrikt har deltagit vid de senaste fem årens kalibreringsseminarier.

Blekinge	2	Jämtland/Härjedalen	2	Uppland	4
Bohuslän Dal	4	Medelpad	3	Värmland	3
Dalarna	4	Norr o Västerbotten	5	Västergötland	4
Gotland	0	Skåne	2	Västmanland	2
Gästrik-Hälsingland	1	Småland	4	Ångermanland	1
Göteborg	4	Stockholm	4	Örebro	5
Halland	1	Södermanland	3	Östergötland	3

Det finns en tendens att distrikt med få antal banor inte har prioriterat att skicka sina banvärderingsansvariga på kalibreringsseminarium.

8.3 Jämförande Course Rating-analys per distrikt

För att utreda upplevda skillnader mellan banvärderingar gjorda i olika distrikt har nedanstående medelvärden tagits fram.

För att kunna förstå statistiken behöver några begrepp definieras:

- CR= Course Ratingvärdet är scratchspelarens förväntade score på banan.
- BLR= Banans längdfaktor, tas fram genom att man tar banans längd i yards dividerat med $220 + 40,9$.
- CR-BLR= Skillnaden mellan CR och BLR. Det värdet visar hur mycket CR-värdet har påverkats av effektiva spellängdsfaktorer samt svårighetsfaktorer. Desto högre det värdet är desto svårare har banan bedömts vara i förhållande till dess längd.

Nedanstående värden är medelvärde för varje distrikt. För varje distrikt finns en databas där varje banas värden framgår. Utifrån den kan man sedan i datasystemet som används för banvärdering, easyrating.net analysera orsaken till varje banas värden.

Samtliga svenska banors medelvärde per distrikt från gul tee för herrar

<u>Distrikt</u>	<u>Längd</u>	<u>Slope</u>	<u>CR</u>	<u>BLR</u>	<u>CR-BLR</u>	<u>Antal banor</u>
Medelpad	5263	126	68,2	67,1	1,1	5
Örebro	5835	128	71,2	69,9	1,3	11
Södermanland	5493	124	69,6	68,2	1,4	30
Gotland	5295	120	68,7	67,2	1,5	9
Västmanland	5390	126	69,2	67,7	1,5	16
Värmland	5720	128	70,9	69,3	1,6	18
Stockholm	5225	124	68,6	66,9	1,7	79
Uppland	5407	125	69,6	67,8	1,8	33
Norrbottn-Västerbotten	5496	127	70,0	68,2	1,8	26
Östergötland	5497	124	70,1	68,2	1,9	24
Skåne	5441	125	69,8	67,9	1,9	82
Småland	5374	124	69,5	67,6	1,9	52
Gästrik-Hälsingland	5128	122	68,3	66,4	1,9	14
Ångermanland	5612	133	70,7	68,8	1,9	3
Bohuslän-Dal	5404	121	69,8	67,8	2,0	20
Halland	5365	126	69,7	67,6	2,1	25
Västergötland	5533	130	70,6	68,4	2,2	40
Dalarna	5425	127	70,1	67,9	2,2	17
Blekinge	5436	127	70,1	67,8	2,3	10
Jämtland-Härjedalen	5713	123	69,2	66,9	2,3	11
Göteborg	5224	127	70,2	67,9	2,3	32

Ovanstående statistik är framtagen efter att en sammanställning gjorts av Sveriges samtliga banor. För den som är intresserad kan sammanställningen rekvireras från SGF.

Utredningens kommentar:

Statistiken ovan visar att det är relativt stora skillnader mellan CR-BLR mellan distrikten. Det kan ha naturliga förklaringar i att vissa distrikt svårare banor relativt andra. Skillnaderna bör dock analyseras i detalj av distriktens banvärderingsansvariga tillsammans med SGF:s banvärderingsansvariga för att se om det finns några systematiska skillnader som beror på olikheter i bedömningar mellan distrikten.

9. INTERNATIONELLA JÄMFÖRELSE AV BANVÄRDEN

För att kunna göra internationella jämförelser på motsvarande sätt som mellan distrikten har vi tagit fram medelvärden för följande länder:

<u>Land</u>	<u>Längd</u>	<u>Slope</u>	<u>CR</u>	<u>BLR</u>	<u>CR-BLR</u>	<u>Antal ban-kombinat.</u>
Holland	5578	123	69,4	68,6	0,7	153
Tyskland	5773	127	70,8	69,6	1,2	1767
Frankrike	5272	123	68,6	67,1	1,5	766
Sverige	5411	125	69,7	67,9	1,8	557

Utredningens kommentar:

Det krävs en djupare analys för att kunna dra några långtgående slutsatser av ovanstående. Men det visar ändå att Sveriges banor har i princip värderats något högre än banor i övriga Europa. En vanlig reaktion från svenska spelare är att banorna i t ex Spanien har relativt sett lägre värden än i Sverige. En komplett statistik från Spanien har dock inte varit möjlig att få fram. Enligt uppgift gjordes den första värderingen i Spanien mycket utifrån banans längd (från skrivbordet) och mindre utifrån övriga svårighetsfaktorer. När Spanien nu omvärderar sina banor mer noggrant har det också mycket riktigt visat sig att banornas värden blivit generellt högre. På motsvarande sätt finns det en tendens för svenska banor att de flesta får något lägre värden vid en omvärdering eftersom systemets principer har förändrats något samt att man generellt försöker göra banorna lättare i dag för att snabba upp spelet.

10. HANDICAPARBETET PÅ KLUBBAR OCH DISTRIKT

10.1 Enkät till landets samtliga golfklubbar

En enkät skickades till samtliga klubbar (450) och nedanstående frekvenser är beräknade ur de 98 klubbar som svarat. Nedan framgår frågorna samt en sammanställning av klubbarnas svar på respektive fråga.

1. Klubben skall utse en handicapkommitté alternativt en handicapansvarig. Har er golfklubb något av detta och hur många deltagare är det i kommittén om ni har en sådan?

NEJ	Kommitté	Handicapansvarig	Deltagare
7	64	25	1: 2
			2: 26
			3: 27
			4: 2
			5: 1
			6: 2

2. Klubben skall vid säsongens slut genomföra en årlig revision av samtliga medlemmars exakta handicap, görs detta på er klubb?

JA	NEJ
34	47

3. Vid återställande av handicap skall klubben tillse att medlemmen spelar tre ronder för att ånyo kunna tilldelas en EGA exakt handicap. Genomför ni återställandet av handicapen på detta sätt? Om inte, hur förfar ni?

JA	NEJ
71	22

4. Vid den årliga revisionen skall spelare som redovisat färre än fyra ronder höjas med 1,0 i exakt handicap. Undantag: spelare med någon rond inom buffertzonen eller bättre behåller sin exakta handicap. Genomförs detta på er klubb?

JA	NEJ
49	49

5. Om banan avviker mer eller mindre 100 m från uppmätt längd är banan enligt regelverket inte handicapgrundande. Tillser ni som klubb då att man ej som spelare kan registrera dessa ronder som handicapgrundande?

JA	NEJ
56	37

6. Det är handicapkommitténs skyldighet att så snart en spelares exakta handicap anses vara för eller för låg genomföra antingen höjning eller sänkning med avseende på allmän spelstandard. Genomförs detta på er klubb?

JA	NEJ
85	12

Utredningens kommentar:

Då endast 98 klubbar har svarat på enkäten ger svaren ingen absolut tillförlitlig bild av riksgenomsnittet. Men tendenserna är tillräckligt tydliga för att man ska kunna dra några slutsatser. Hur regelverket används är väldigt varierande på landets klubbar. En del sköter det helt "by the book" medan andra klubbar knappt vet att det finns en skrift som styr denna verksamhet på klubben. Klart är dock att det föreligger ett stort utbildningsbehov av såväl ideella som professionella befattningshavare på klubbarna för att få detta att fungera fullt ut.

10.2 Enkät till golfdistriktsförbunden

Distrikten skall handlägga de skyldigheter som delegerats av SGF. Distriktsförbunden har rättighet att vid varje enskilt tillfälle få information rörande handicapfrågor och enskilda spelares handicap. Distriktsförbunden skall utse en handicapkommitté som rådgivningsorgan gällande handicapfrågor inom distriktet.

En enkät genomfördes också kring distriktens arbete med handicapfrågorna. Enligt HANDICAPREGLER 2004-2007 ENLIGT EGA HANDICAP SYSTEM är varje klubb skyldig att utse en handicapkommitté med ansvar för tillämpningen av EGA:s handicapsystem. Även varje distrikt skall utse en handicapkommitté som rådgivningsorgan gällande handicapfrågor inom distriktet.

Frågorna som ställdes var:

- **Har distriktet en handicapkommitté?**
- **Vilket uppdrag har den i så fall?**

Alla 21 distrikten har svarat. Endast sex distrikt har en särskild utsedd handicapkommitté. Gästriket - Hälsingland har en ren handicapkommitté men har inte haft några ärenden de senaste två åren. Västmanlandsdistriktet har också en aktiv och verksam handicapkommitté så som det står i reglerna att man skall ha.. Övriga fyra distrikt som svarat ja på frågan har en kombinerad regel- och handicapkommitté där generellt "handicapuppdraget" är mycket mindre omfattande än "regeluppdraget"

De distrikt som har svarat nej på frågan hänvisar till att detta är en klubbavgift och att distriktet stöttar klubbarna med råd och dåd när så erfordras. Detta handhas oftast av regel- och/eller domaransvarig.

Utredningens kommentar

Många distrikt har inte uppfattat vilket ansvar som åläggs dem. I en framtid tror vi att distriktet bör få en utökad roll inte minst vid utbildning av handicapansvariga på klubbarna.

11. FÖRDELNING AV HANDICAP I SVERIGE

Handicapstatistik från GIT-systemet visade att närmare 70 procent av alla svenska golfare med officiellt handicap återfinns i handicapgrupp 5. Flertalet av dessa har exakt handicap 36,0. Fördelning på kön och handicapgrupp framgår i tabellen nedan.

<u>Hcp-grupp</u>	<u>Damer</u>	<u>Herrar</u>	<u>Totalt</u>
-4,4	0,4	1,4	1,2
4,5-11,4	0,8	8,4	5,6
11,5-18,4	2,7	15,0	10,6
18,5-26,4	8,7	18,5	14,9
26,5-34,4	28,8	25,4	26,4
35,5-36,0	58,6	31,3	41,3

Utredningens kommentar:

Det är anmärkningsvärt att så det är så stor andel framförallt damer som har mer än 26,5 i handicap. Hur vi kan förbättra spelstandarden på svenska golfare ligger lite utanför den här utredningens ansvarsområde.

12. NYHETER I EGA:S HANDICAPSYSTEM

Här följer de viktigaste förändringarna i EGA:s handicapsystem inför 2007 som påverkar SGF:s revision av systemet inför 2008. Utredningens rekommendationer följer efter varje punkt

12.1 9-hålsronder för handicapgrupp 3-5

9-hålsronder är handicapgrundande i handicapgrupp 3-5, alltså från handicap 11,5 (idag hcpgrupp 4-5, från 18,5)

Utredningens rekommendation:

Stödjer förändringen.

12.2 Buffertzoner för 9-hålsronder

Särskilda buffertzoner för 9-hålsresultat i hcpgrupp 3-5.

Utredningens rekommendation:

Stödjer förändringen.

12.3 Begränsning av sällskapsronder.

Man kan inte sänka sig till hcpgrupp 1 med en sällskapsrunda.

Utredningens rekommendation:

Stödjer förändringen.

12.4 10%-regeln

10 %-regeln blir tvingande på så sätt att om färre än 10 % av de tävlande har ett resultat inom buffertzonen eller bättre annulleras ronden för höjning. Väder, vind, svårspelad bana eller andra yttre omständigheter är inte längre ett krav för annulleringen.

Utredningens rekommendation:

Stödjer förändringen

12.5 CSA=Competition Stableford Adjustment

CSA rekommenderas av EGA. Det innebär att man efter varje tävling räknar ut ett tävlings-CR utifrån tävlingsresultaten, som kan innebära att ditt hcp-påverkande poängbogeysresultat kan höjas med upp till 3 poäng eller sänkas med maximalt 1 poäng.

Utredningens rekommendation:

Att inte införa CSA utan understryka regelefterlevandet av den nya 10%-regeln.

12.6 Färre ronder än 4 ronder

Minst 4 hcpronder per år. I Sverige har vi på prov haft regeln att man ska höjas med ett slag om man registrerat färre än 4 ronder. I EGA:s system införs en möjlighet att märka spelarens hcp med aktiv eller inaktiv hcp. Har du en inaktiv hcp kan du använda den för att få tillträde till en bana men inte tävla med den.

Utredningens rekommendation:

Att inte införa inaktiv hcp.

12.7 Årlig revision.

Det finns ett förslag på riktlinjer som en hcpkommitté kan använda vid den årliga revisionen för att upptäcka dem som har en för hög eller för låg handicap. Det bygger på ett statistisk antagande att olika hcpgrupper har olika förväntade genomsnittligt poängbogeysresultat s.k. Expected Mean Stableford Scores (EMSS). Vilket innebär följande:

hcp	- 2,4	34p
	2,5 - 5,4	33p
	5,5 - 9,4	32p
	9,5 - 13,4	31p
	13,5 - 18,4	30p
	18,5 - 26,4	29p
	26,5 - 36,0	28p

Om man sedan tar en spelares hcpscorer under en säsong och räknar ut snittet på den bättre hälften av scorerna får du ett Average of the Better Half of Stableford Scores (ABHSS).

Hamnar ditt ABHSS i följande intervall:

hcpgrupp 1	33-38p
hcpgrupp 2	32-37p
hcpgrupp 3	30-36p
hcpgrupp 4	28-35p
hcpgrupp 5	28-34p

är det varken aktuellt att höja eller sänka din hcp. Ligger du över kan sänkning övervägas och ligger du under kan höjning övervägas. Dock rekommenderas följande maxhöjningar:

hcpgrupp 1	1	slag
hcpgrupp 2	1,5	slag
hcpgrupp 3	2,0	slag
hcpgrupp 4	2,5	slag
hcpgrupp 5	3,0	slag

Utredningens rekommendation:

Att applicera ovanstående riktlinjer för handicapkommittéer att användas när en spelare påkallar antingen höjning eller sänkning utifrån allmän spelstandard, vore lämpligt men inte som en generell regel vid årsrevisionen. Det skulle bryta mot principen att spelaren så långt som möjligt ansvarar för sin handicap. Inför man alltför svårkommunicerbara handicapjusteringar "över huvudet" på spelaren ökar det risken för att spelaren fransäger sitt eget ansvar.

13. KOMMENTAR TILL SKÅNES MOTION

Skånes motion föreslog att utredningen skulle rikta speciell uppmärksamhet på några områden som man mer noggrant borde utreda. De områdena framgår av punkterna 1-6 nedan. Efter varje punkt följer utredningens kommentarer .

- 1. Möjligheterna att eliminera de brister och ta vara på de förbättringar som finns i nuvarande banvärderingssystem som redovisas i Skånes översyn.

Utredningens kommentar:

Vi är bundna av den licens som finns mellan SGF och USGA vad gäller användningen av banvärderingssystemet. Det innebär att friheterna vid tillämpningen av systemet är mycket små. Problemet med låga slopevärden på korta banor (mellan 3000-4400 yards) som Skånes arbetsgrupp tar upp är väl känt även för USGA och man tittar löpande på scorestatistik för att eventuellt göra något åt det.

Att banvärderingsarbetet är både tids- och kompetenskrävande är också väl känt, vilket bla har fått till konsekvens att banorna inte revideras i den takt som är nödvändig. Detta är ett problem som kommenteras senare i utredningen.

Däremot kan vi med gällande licens inte öka friheten varken för banvärderingskommittén eller klubbarna att göra justeringar i banvärdena vid särskilda tillfällen. Att ha en särskild nationell tillämpning skulle också öka risken för subjektivitet och mindre möjlighet till jämförelse av handicap mellan länder.

- 2. Möjligheten att införa den skotska tillämpningen av systemet

Utredningens kommentar:

Att enbart värdera en banas svårighetsgrad för scratchspelaren och inte för bogeyspelaren som man gör i Skottland skulle innebära att man lämnar en av de bärande principerna bakom både USGA:s banvärderingssystem och EGA:s handicapsystem vilket skulle vara ett stort steg tillbaka för vårt vidkommande.

- 3. Möjligheten att göra spelhcp till exakt hcp avrundat till närmaste heltal
- 4. Möjligheten att även matchspel kan utgöra grund för hcp-justering
- 5. Möjligheten att göra hcp på hemmabana till exakt hcp och att justering sker vid spel på annan bana från exakt hcp på hemmabana i motsats till idag då man utgår från teoretiskt hcp med en decimal.

Utredningens kommentar:

Punkterna 3-5 avser en så pass annorlunda tillämpning av handicapsystemet att vi i så fall skulle behöva lämna EGA:s handicapsystem helt.

- 6. Möjligheten att snabbt inventera utbildningsbehovet för att kunna tillämpa nuvarande system på ett bättre sätt än idag.

Utredningens kommentar:

Att inventera utbildningsbehovet ingår i utredningen vilket redovisas i förslagsdelen.

14. PROBLEMMOMRÅDEN OCH FÖRSLAG TILL ÅTGÄRDER

Utredningen har sammanställt de vanligaste problemområdena som upplevs med dagens banvärderings- och handicapsystem. Under respektive problemområde redovisas utredningens kommentarer och förslag till åtgärder.

14.1 Banvärderingssystemet

14.1.1 Brister i banvärderingarna

Det vanligaste skälet till att en banvärdering inte stämmer överens med hur spelarna upplever banans relativa svårighet beror på att banvärderingen inte är tillräcklig aktuell. Under senare år har de flesta banor genomgått förändringar där framförallt ruffar har klippts ned för att snabba upp spelet. Ruffhöjden både kring fairway och green är en av de tyngst vägande faktorerna i systemet eftersom det påverkar banans svårighet signifikant. Banvärderingsteamens kompetens har också generellt ökat vilket innebär att banvärderingar som gjordes för 8-10 år sedan nu behöver göras om. Ett annat skäl till att gamla värderingar snarast bör göras om är också att systemet revideras var fjärde år vilket innebär att det har blivit mer precist.

Förslag till åtgärd:

Vikten av att revideringsreglerna följs kan inte nog understrykas. Distrikten är ansvariga för banvärderingarna för samtliga banor inom distriktet som tillhör medlemsklubbar eller till SGF anslutna anläggningar. SGF måste för att fylla sina skyldigheter mot USGA kontrollera distriktens arbete och stödja distrikten vid upprättandet av revideringsplaner.

En bana som är mindre än 10 år gammal ska omvärderas var tredje år. En bana mer än 10 år gammal ska omvärderas var 10:e år. Den unika banvärderingsstatistiken som återfinns i bilaga 2 kommer att användas för jämförelser inom och mellan distrikten.

14.1.2 Brister i mätningarna

För att en banvärdering ska kunna hålla en hög kvalitet krävs det att banan mäts upp på ett bra sätt. I dag har flera distrikt lagt ansvaret för mätningen på klubbarna, vilket inneburit ojämn kvalitet på mätningarna. De distrikt som använt samma mätningssperson/företag har ofta höjt kvaliteten och jämnheten i genomförda mätningar. Ett annat problem är om banorna saknar fasta mätpunkter eller om mätpunkterna är fel placerade.

Förslag till åtgärd:

SGF bör auktorisera mätningsspersonal, som distrikten sedan kan anlita inför en banvärdering i stället för att lägga ansvaret på klubbarna. Distrikten måste kräva fasta mätpunkter enligt regelverket av klubbarna innan banvärdering kan ske.

14.1.3 Svårt att upprätthålla kompetens och aktivitet särskilt i de mindre distrikten

Om ett distrikt inte har tillräckligt många banor att omvärdera varje år tappar man lätt både rutin och kompetens. Små distrikt har också erfarenhetsmässigt haft svårt att nyrekrytera banvärderare när någon har slutat.

Förslag till åtgärd:

Mindre distrikt måste i högre grad än vad som sker idag samarbeta för att kunna upprätthålla kompetens och aktivitet. Det är också viktigt att det ideella arbetet som sker av banvärderarna behöver premieras och uppmuntras på olika sätt. Ett förslag är att den banvärderingsansvarige på varje distrikt får ett SGF-introduktionskort för att uppmuntra till att spela på andra banor även utanför distriktet och utbyta erfarenheter med andra distrikts banvärderare.

14.1.4 Banskötselprinciper förändras

Vikten av att det finns en skötselplan för varje bana som är tämligen konsistent kan inte nog understrykas. Det gäller särskilt att teeplaceringar sker så banans längd inte varierar med mer än 100 meter från uppmätt längd (den s.k. 100-metersregeln).

Förslag till åtgärd:

SGF bör informera mer regelbundet om vikten av att följa banskötselplanen vid olika utbildningar och informationsträffar med banansvariga och banpersonal. En viktig förutsättning för tillämpningen av 100-metersregeln är att det finns fasta mätpunkter.

14.1.5 Vädrets påverkan på banvärderingen

En kritik som ofta tas upp mot banvärderingssystemet är att det inte tar tillräcklig hänsyn till vädrets skiftningar. Det finns en vindfaktor i systemet som är avsedd för särskilt vindutsatta banor vid kusterna framför allt. I hcp-systemet finns det också en 10%-regel som innebär att om färre än 10% av scorerna i en tävling är inom buffertzonen eller bättre ska handicapronden strykas och inte räknas för höjning. Tyvärr har det visat sig att få klubbar och tävlingskommittéer använder sig av regeln.

Förslag till åtgärd:

I den nya handicaprevisionen inför 2008 skriva en mer tvingande 10%-regel i enlighet med EGA:s förslag.

14.1.6 Korta banor ger låga slopevärden

En vanlig kritik mot systemet i början var att korta banor fick relativt låga slopevärden särskilt för damer relativt herrar. Orsaken till det senare är att det finns en särskild kompensation för herrar för banor mellan 3.000-4.200 yard. Samtidigt har erfarenheten visat att det är olyckligt om damer sänker sig för lätt på korthålsbanor, eftersom det då får till följd att de får det svårt att hålla sin handicap på fullängdsbanor.

Förslag till åtgärd:

Inget

14.1.7 Högre ban- och slopevärden i Sverige

När vi jämfört slopevärden i andra länder gentemot Sveriges värden ligger Sveriges banor något högre i genomsnitt. Främsta orsaken till det är att vi generellt har fler hinder och högre ruffar vilket ger högre värden. Många spelare upplever det svårare att gå på sin handicap i södra Europa tex. Det kan ha många orsaker. Ofta spelar vi i Sydeuropa när vi har lågsäsong här hemma. Vi är också ovana vid greenernas snabbhet som inte bara påverkar puttingen. Systemet tar hänsyn till greensnabbhet men kanske inte i tillräcklig mån.

Förslag till åtgärd:

En detaljanalys har gjorts av samtliga banvärderingar i Sverige där banans längd har jämförts med banans s.k. scratchvärde. Det materialet skall analyseras i detalj tillsammans med varje distrikts banvärderingsansvarig för att på så sätt hitta onormala värden. Därefter kommer nya revideringsplaner att sammanställas.

14.1.8 Klubbarna försöker att påverka banvärderingen

Det har funnits en tendens hos vissa klubbar att försöka påverka banvärderingen eftersom man tror att greenfeespelarna uppskattar att erhålla en högre spelhandicap. På senare tid har problemet dykt upp på nytt när klubbar, ur ett ekonomiskt perspektiv och utan att se till de egna medlemmarnas bästa, vill ha en hög värdering för att greenfeegäster ska få många slag samtidigt som den gjorda banvärderingen manipuleras genom framflyttade tee eller nedklippta ruffar. Greenfeegästen får många poäng, trivs och vill komma tillbaka.

Förslag till åtgärd:

Vid utbildning och kalibreringsseminarier understryka vikten av att en bana aldrig ska värderas av en hemmaspelare och att banvärderarna i vanlig ordning skall väga in synpunkter och information från greenkeeper och Pro.

14.1.9 Spelarna slår generellt längre

På grund av nya material i klubbor och bollar slår spelarna idag generellt längre vilket har gjort att frågan har kommit upp om inte riktlinjen för hur långt en scratchspelare slår borde förändras i systemet. USGA har hitintills inte funnit anledning att göra någon förändring. Det skulle i så fall innebära att samtliga banor skulle behöva omvärderas för att kunna jämföras relativt. Effekten är i stället att det idag är något lättare att få lågt handicap än tidigare. Samtidigt visar inte handicapstatistiken på att många fler har lågt handicap. Scorerna har inte blivit lägre i lika hög grad som man slår längre.

Förslag till åtgärd:

SGF bör avvakta eventuellt beslut av USGA.

14.1.10 Brister i kompetens och förståelse hos spelarna i allmänhet

Många myter om banvärderingssystemet sprids vid olika tidpunkter som ofta bygger på okunskap om hur det fungerar.

Förslag till åtgärd:

En artikelserie i Svensk Golf samt information på golf.se borde initieras som förklarar banvärderingssystemet. Utöver det bör utbildningsmaterial sammanställas som riktar sig både mot spelare och handicapkommittéer.

14.2 Handicapsystemets tillämpningar

14.2.1 Okunnighet om handicapreglerna hos spelare och klubbar

Inte minst enkäten till klubbarna visar att det saknas kunskap om handicapsystemet både hos klubbarna och hos spelarna. I samband med övergången till GIT-systemet har det obligatoriska noteringshäftet tagits bort vilket gjort att den enskilde spelaren inte kan slå upp reglerna på ett smidigt sätt. Å andra sidan hjälper GIT-systemet till att räkna ut höjning och sänkning.

Förslag till åtgärd:

En artikelserie i Svensk Golf samt information på golf.se borde initieras som förklarar handicapsystemet. Utöver det bör utbildningsmaterial sammanställas som riktar sig både mot spelare och handicapkommittéer, exempelvis ett infohäfte i fickformat och nytryck av noteringshäftet. Ett annat förslag är att sammanföra Spel och Tävlingshandboken med Handicapreglerna i en bok, för att nå en större spridning och kännedom om Handicapreglerna. Det skulle kunna genomföras redan till 2008 års revision.

14.2.2 Handicapkommittéer saknas på klubbar och distrikt

Ett stort antal klubbar och ett antal distrikt saknar handicapkommitté eller handicapansvarig. Det gör att ett aktivt handicaparbete eller handicaputbildning inte sker på klubben.

Förslag till åtgärd:

Med anledning av resultaten i enkäten till klubbarna borde distrikten ordna utbildning av handicapkommittéer eventuellt tillsammans med SISU. SGF bör ställa tydligare krav på klubbar och distrikten att utse en handicapkommittéer.

14.2.3 Klubbar med många distansmedlemmar

Har en klubb många distansmedlemmar blir det ännu svårare med den grundläggande principen s.k. peer review. Den innebär att det ska finnas ett kompistryck om någon uppenbart försöker utnyttja systemet.

Förslag till åtgärd:

Utredningen vill bara peka på problemet. Eventuella förslag till åtgärder torde ligga utanför utredningens mandat.

14.2.4 Bristande moral och fina priser ökar handicapfusket

Erfarenheten har visat att ju finare priser som förekommer i handicaptävlingar, desto större blir risken att spelarna inte sköter sin handicap.

Förslag till åtgärd:

Att i möjligaste mån undvika för fina priser i handicaptävlingar. En annan åtgärd är att kräva att spelare har haft registrerade handicapronder innan man ställer upp i tävling.

14.2.5 För få handicapronder registreras

En annan trend är att färre handicapronder registreras. Det finns klubbar där 60% av klubbens medlemmar inte registrerar någon handicaprond under ett år.

Förslag till åtgärd:

Se ovan under 14.2.4. Detaljerade regler kommer att anges i Handicapregler och Spel- och Tävlingshandboken.

14.2.6 Privata tävlingar blir vanligare på bekostnad av tävlingsverksamheten på klubben

Ett annat fenomen som blir allt vanligare är att s.k. ligor blir mer och mer populärt vilket innebär att färre spelar klubb-tävlingar och särskilt för spelare i handicapgrupp 1 innebär det att de får färre handicapgrundande ronder.

Förslag till åtgärd:

Sträva efter att även privatarrangerade tävlingar sanktioneras av klubben så att ronderna blir handicapgrundande även i handicapgrupp 1.

14.2.7 Företagsgolfscorer registreras inte

Liknande problem som under 14.2.6 är om en spelare bara spelar företagsgolf och om de inte arrangeras i samarbete med klubben.

Förslag till åtgärd:

Se ovan under punkt 14.2.6

14.2.8 Partävlingar mer populära på singeltävlingarnas bekostnad

Olika former av partävlingar är mer populära än singeltävlingar vilket får till konsekvens att spelarnas handicap inte justeras.

Förslag till åtgärd:

Klubbarnas tävlingskommittéer får inte lockas att enbart arrangera partävlingar. Ett minst antal registrerade handicapronder bör också skrivas in i tävlingsbestämmelserna för partävlingar för att undvika att en del spelare enbart spelar partävling.

14.2.9 10%-regeln efterföljs inte av tävlingskommittén

Se ovan under 14.1.5

14.2.10 100-metersregeln efterföljs inte

100-metersregeln innebär att banvärderingen inte är giltig om banans totallängd avviker från officiell längd med mer än 100 meter. Banansvariga och tävlingskommittéer är både omedvetna om regeln och låter bli att kolla teamarkeringarna. Problemet är vanligare än vad utredningsgruppen trodde och sätter systemet ur spel.

Förslag på åtgärd:

Mer information och utbildning till tävlingskommittéer så att regeln efterföljs bättre.